

S:ta Ursula kyrka och källa • St Ursula Church and Well

Under en enda mantel

Strax efter midsommar år 1228 gjorde Andreas Sunesen sin sista båtfärd över sundet till fastlandet. Ärkebiskopen hade varit sjuk och dragit sig tillbaka från Lund till ön och levt sina sista år här. Nu fördes han i en kista hela vägen till Lunds domkyrka där han skulle begravas.

Ön minns honom än. Troligen var det han som lät bygga kyrkan och helga den åt S:ta Ursula. Enligt legenden var hon dotter till en kristen kung i Britannien. Hon och hennes 11000 jungfrur dödades när hon vägrade gifta sig med en hunnerhövding. Relikerna efter dem alla sägs finnas i Ursulakyrkan i Köln.

Ursula brukar framställas med en krona på huvudet och med den pil i handen hon dödades med. Ibland är hon insvept i en öppen mantel under vilken hon gömmer sina medsystrar men även påven och en del biskopar.

Vi vet inte varför kyrkan och källan på Ivön är helgade åt Ursula. Kanske kan vi ana att för den store ärkebiskopen av Lund var tanken på den egna litenheten befridande. Att han och påven och alla andra människor egentligen ryms under en enda mantel.

Under one single mantle

Just after midsummer in 1228 Andreas Sunesen made his last voyage across the sound to the mainland. The archbishop had been ill and had withdrawn from Lund to the island and lived the last years of his life here. Now he was carried in a coffin all the way back to the cathedral in Lund where he was to be buried.

The island remembers him well. It was probably he who had the church erected and consecrated to St Ursula. According to

legend she was the daughter of a Christian king in Brittany. Ursula and her 11000 companions were killed when she refused to marry a king of the Huns. The relics after all of them are said to be kept in the Basilica of St Ursula in Cologne.

Ursula is often pictured with a crown on her head and the arrow that killed her in her hand. Sometimes she is draped in an open mantle under which she not only hides her fellow sisters, but also the pope and some bishops.

We do not know why the church and the well on Ivön are consecrated to Ursula. Maybe we can guess that for the great archbishop of Lund the thought of his own smallness was reassuring. That there is room for him and the pope and all of mankind under one single mantle.

